

عنوان مقاله:

کنکاش فقهی پیرامون نقش شرط در معاملات و معاهدات

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مطالعات اجتماعی فرهنگی و پژوهش دینی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

امیر پورشاهرودی - دانشجوی دکتری فقه و حقوق دانشگاه آزاد اسلامی بابل، عضو هیات علمی رسمی دانشگاه فرهنگیان گلستان، ایران

علی فقیهی - مجتهد، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل و استاد درس خارج فقه و اصول حوزه علمیه مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

مقاله پژوهشی حاضر کنکاشی فقهی پیرامون نقش شرط در معاملات و معاهدات است، نویسندگان این سطور سعی و تلاش دارند با توجه به ادله ی فقهی و با مراجعه به قاعده المومنون عند شروط هم به نقش شروط، که در تصحیح و تکمیل عقود و قراردادهای اهتمام دارد به ضرورت بحث در باره ی میزان اثرپذیری شروط من جمله شروط ابتدایی، شروط تبانی، شروط ضمن عقد، شرط صفت، شرط نتیجه، شرط فعل و لازم الوفاء بودن شروطی که مطمع نظر است، به آن بپردازند. قاعده شروط بیانگر حدود و نفوذ اراده ی طرفین عقد با توجه به نوع شرط، تحقق و صدق لوازم آن برای مسلمانان التزام و تعهد ایجاد می نماید، اشاره دارد، مومنان باید به شروطی که در معاملات تعهد می کنند، وفادار باشند و در حد امکان و توان در تحقق آن بکوشند، البته شروط معامله نباید با قواعد واحکام شرع مخالفتی داشته باشد. شروط ابتدایی از موضوع بحث شروط، به اتفاق خارج است و حتی در این که نام شرط برچنین تعهدی حقیقتاً اطلاق شود، جای تردید است. شروط تبانی مثل شروط ضمنی است زمانی که عقد مبنی علیه واقع می شود و به مدلول التزامی دلالت بر آن می کند، لازم الوفاء است هر چند که مشهور فقهای امامیه، شرط تبانی یا بنایی را الزام آور نمی دانند و ذکر شرط در ضمن عقد را شرط صحت آن دانسته اند.

کلمات کلیدی:

شروط، عقود، وفاء، صحت و بطلان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/643531>

